

בית כנסת "שערי יוסף"  
קרית עקרון

בס"ד  
ו' סיון ה'תשע"ד

# חג השבועות

## שפפאות אפפ חט

חג השבועות הוא חג מתן תורה. בספר דברים שבו משה רבינו למעשה נפרד מעם ישראל, ומסכם את הדברים, מתאר משה רבנו את עצמת מעמד הר סיני בפרשת ואתחנן, **(דברים ד)** **לֵב** { כִּי שָׂאֵל נָא לִימִים רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנַיָּךְ לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קִצְהָ הַשָּׁמַיִם הַנִּהְיָה כְּדָבָר הַגְּדוֹל הַזֶּה אוּ הַנְּשִׁמַע כְּמוֹהוּ: **לג** { הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְתָּ אֶת־ה' וַיִּזְוִי:

רואים אנו כאן את עוצמת יום מתן תורה הוא חג השבועות, בני ישראל שומעים באופן ישיר מהקב"ה את שתי הדיברות הראשונות, עצם המעמד מעיד לאיזו דרגה העפילו בני ישראל כדי שיוכלו לשמוע באופן ישיר את ציווי הקב"ה. כדי שיוכלו לקבל את התורה הקדושה היא תורת חיים שניתנה לנו על ידי הקב"ה בעצמו.

עוצמת המעמד כל כך גדולה כך עד שלאחר שתי הדיברות הראשונות בלבד, פונים בני ישראל למשה רבנו ומבקשים **(שמות כ, טז)** וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֵתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֵל יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן נָמוּת: איזה פחד ויראה אחז בהם באותו רגע עד שפרחו נשמותיהם מעוצמת המעמד.

והנה בימינו אנו, אלפי שנים אחרי, כאשר אדם לומד נהיגה הוא חייב לעבור בחינת תיאוריה כדי לוודא שהוא שולט בחוקי התנועה. ומי קבע מהם חוקי התנועה? קבוצת אנשים שישבה והחליטה.. ואף אחד מאתנו לא יעלה על דעתו לקום יום אחד ולהגיד, "אני, מתאים לנהוג דווקא בצד שמאלי", "צבע אדום דווקא נראה לי קלאסי לנסיעה" ולמה? כי השוטר מחכה בפינה... העונש ברור... עלולה להיות תאונה...

אז מאין יש ליהודי שאינו שומר תורה ומצוות את האומץ לקום כל בוקר מחדש, לאחר שקיבל את נשמתו בחזרה מבורא עולם, ולהגיד לקב"ה, "אני היום נוהג בכיוון ההפוך ממה שקבעת - כי.. ככה בא לי?!"  
לאן נעלמו השוטר? העונש? החשש לתאונה?  
את התשובה כבר נתן לנו רבן יוחנן בן זכאי שבעת פטירתו ציווה את תלמידיו, בציווי שכל כך מתאים לשאלה שלנו, ציווי שכולל בו הכל..  
"יהי רצון שיהא מורא שמים עליכם כמורא בש"ר ודם"



מוקדש לעילוי נשמת  
ר' סעדיה בן יחיאל גהלי ז"ל  
ר' יחיאל בן סעיד ודעי הלוי ז"ל  
יחיאל בן סעדיה גהלי ז"ל  
נעמה בת סאלם זנדני ז"ל  
ת.נ.צ.ב.ה

נא לשמור על קדושת הגיליון  
הוא חייב בגניזה  
(למי שמדפיס אותו)

| זמני החג  |           |       |
|-----------|-----------|-------|
| כניסת החג | יציאת החג | החג   |
| 7:20      | 8:26      | ת"א   |
| 7:05      | 8:23      | י-ם   |
| 7:13      | 8:28      | ח'יפה |

## סיפור לשולחן החג - הרע שהביא לטוב

יהודי בשם יצחק סלוצקי, נצר למשפחה גדולה ומסועפת בפולין, סיפר שהמשפחה שלהם הייתה בין הראשונות שהושמדו באושוויץ. רק הוא, שהיה אז בן שש עשרה, ואחותו הצעירה ממנו במספר שנים, הצליחו להימלט מאימת הנאצים ולהסתתר בכפר אחד. תושבי הכפר היו גויים, ועל אף שידעו על זהותם היהודית של האח והאחות, שמרו על קשר שתיקה. ולא גילו זאת לאף אחד מחברי המפקדה הנאצית שהייתה במקום.

"אני", כך סיפר יצחק לעת זקנתו, "לקחתי כאתגר על עצמי לשמור על אחותי ולהוות לה מחסה ומסתור מכל פגע רע". במשך תקופה ארוכה מאוד, הסתתרו השנים במרתף צר וטחוב מתחת לאדמה. "אסרתי על אחותי לצאת מן המרתף וספקתי לה את כל צרכיה - מזון, ביגוד ושאר דברים", סיפר.

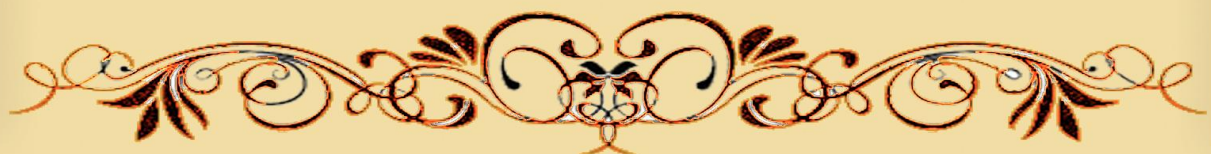
כך עברו עליהם מספר חודשים, כאשר כל הזמן האחות נשאר בתוך המרתף והאח יוצא מדי פעם להביא מצרכים עבורה. יום אחד. בשובו "מקניות", הרגיש בתכונה חשודה ליד "הבונקר" האישי שלהם, ואכן, כשהגיע למרתף, לא מצא את אחותו. בהיותו בגיל זקנה, יובל שנים אחרי, הודה יצחק שאם היה חושב אז, באותו הרגע, מה הולך הוא לעשות, לא היה עושה זאת בשום פנים ואופן. "לא חשבתי אז על כלום, במוחי קיננה רק מחשבה אחת ויחידה: כיצד להציל את אחותי".

בריצה פרץ מהמרתף ושאל את העוברים והשבים, האם ידוע להם היכן נמצאת אחותו. אלה הצביעו לו על בנין המפקדה הנאצית, שנמצא במרכז הכפר. יצחק רץ אל הבניין, ולא פחות ולא יותר, פרץ לתוכו, תוך שהוא עוקף את השומרים שהיו מוצבים בחוץ. הוא נכנס אל תוך הבניין ופתח בזעקות אימים: "השיבו לי את אחותי עכשיו!!!"

הקצינים הנאצים שלא היו רגילים למחזות שכאלו, שלפו את אקדחיהם והתכוננו לירות בו. ברגע האחרון נמנע האסון. המפקד הראשי שמע אף הוא את הצעקות המוזרות, הוציא את ראשו מחדרו וקרא ליהודי להיכנס אליו. יצחק סלוצקי לא שתק גם בלשכת המפקד. המשיך לצעוק שיחזירו לו את אחותו, עכשיו ומיד! ללא כל שהיות... "אינני יודע מהיכן היא לי האומץ לכך" יאמר ברבות השנים.

המפקד היה משועשע מהמחזה, והבין שלפניו עומד טיפוס מיוחד במינו החליט המפקד לשטות ביהודי. הוא הפתיע אותו באומרו, שהוא מוכן להשיב לו את אחותו בתנאי אחד: "את אחותך אני מוכן לשחרר רק אם יצמחו לך שערות בכף ירך" אמר המפקד הנאצי במבט שטני.

יצחק לא התרגש: "ואם אראה לך שיש לי שערות בכף היד, אתה מבטיח להחזיר לי את אחותי? שאל בתגובה.





המפקד חוזר שנית , כולו משועשע: "הרי כבר אמרתי לך את התשובה".  
יצחק פשט את ידו לפני הנאצי הארור, וזה - חשב להתעלף...

## **כף היד הייתה מלאה בשערות!**

פניו של המפקד חוורו וסמקו, וזאת בשל העובדה שכאשר רוצים לתאר בתרבות הגרמנית משהו הדומה לשטן, מציירים אותו עם שערות בכף היד.

"החזירו לו את אחותו וסלקוהו מכאן במהירות האפשרית". צרח הנאצי באימה.  
יצחק ואחותו שרדו את המלחמה והגיעו לארץ ישראל.

כעבור יובל שנים, סיפר יצחק לחבריו על ה"מופת" הזה. וכמובן, גם הם לא ויתרו ובקשו לראות את כף ידו... מאוד התפלאו להיווכח בתופעה הבלתי מצויה, שכף היד מלאה הייתה בשערות.

הסביר להם יצחק סלוצקי את פשר העניין: "לאבא שלי הייתה מאפיה גדולה בפולין. כילד קטן אהבתי מאוד להסתובב בין התנורים והמערבלים. בהיותי בן שבע, הכנסתי פעם, כדרכו של ילד קטן, את ידי אל תוך אחד המערבלים, וחתיכות גדולות של עור כף היד נקרעו. אז, בתי החולים עבדו בצורה פרימיטיבית למדי. הרופאים חתכו פיסת עור ממקום אחר בגופי, והשתילו אותה בכף היד, בפיסת העור המושתלת היו שערות, וכך הגיעו השערות לכף היד, ועם צמיחת העור, אף הן צמחו".

"זכורני", סיים הקשיש, "שבד בבד עם רגשי ההודיה לקב"ה על החסד שעשה עמדי, בכך שכף היד נותרה שלמה, הצטערה אימי עד מאוד על המראה הלא סימפטי הזה של השערות שנבטו מכף ידי. בכל פעם שיצאתי איתה לרחוב בקשה ממני שאכניס את היד לכיס, כדי שלא יראו... גם אני עצמי התביישתי בכך. וחברי צחקו ולגלגו עלי. רק הקב"ה, הצופה מסוף העולם ועד סופו, יכול היה לדעת על העתיד להתרחש בתקופת השואה. רק הוא ידע שיחטפו את אחותי ואזדקק למופת הגלוי הזה של שערות בכף ידי".

כל אדם נתקל במהלך חייו במקרים. שבהם בתחילה לא הבין על מה ולמה עשה לו האלוקים כך. ורק לאחר שנים הוא זוכה ורואה שהכל היה לטובה.

(עלינו לשבח)

# דוד מלך ישראל חי וקיים

ידוע שחג השבועות מזוהה עם דוד המלך ע"ה שזהו היום שבו נולד ונפטר דוד המלך. ולכן אנו קוראים את מגילת רות בשבועות.

הזכרת שמו של דוד המלך מעבירה בנו רגש מיוחד של חיבור וכיסופי אין סוף של קדושה, של שירה וזמרה ממזמורי התהילים שכתב.

דבקותו של דוד המלך לקב"ה הייתה שלמה, בכל מצב, בכל רגע, הרגיש דוד את הקב"ה במעשיו ושהכל לטובה, גם בשעות הקשות ביותר וגם בשעות הטובות ביותר. בקידוש של יום השבת אנו אומרים **(תהילים כג) בְּזִמְרוֹר לְדָוִד ה' רֵעִי לֹא אֶזְכָּר: ובהמשך.. יְשַׁבְּטֶךָ וּבְשִׁעֲנֶתְךָ הַבֹּהֶה יִזְוָבְנִי: גם השבט = העונש, המכה מנחמים את דוד המלך, לא רק המשענת, כי את הכל הוא בוחן רק לטובה.**

דבקות שכזו בקב"ה הפכה את דוד למלך הנבחר, **(תהילים פט, ד) כָּרְתִי בְרִית לְבִזְיָרִי יְשַׁבְּעֵתִי לְדָוִד עַבְדִּי, למלך ממנו יבוא משיח צדקנו בע"ה (תהילים קלבי, ג) כָּרְתִי בְרִית לְבִזְיָרִי יְשַׁבְּעֵתִי לְדָוִד עַבְדִּי.**

**ומה המיוחד בדוד המלך שזכה לכל זאת ?**

מסופר במדרש שהקב"ה הראה לאדם הראשון את כל הנשמות שעתידות להיות בעולם. ראה אדם הראשון את נשמת דוד המלך שהייתה נפל, ושגזר עליה לחיות 3 שעות בלבד !!! ביקש אדה"ר מהקב"ה להעניק לדוד המלך 70 שנה מחייו, והקב"ה הסכים לכך. לכן אדה"ר חי 930 שנה, כי הוא אמור היה לחיות 1,000 שנה אבל הוא העניק 70 שנה לדוד המלך.

ידוע שלאחר חטא עץ הדעת, ירד אדה"ר מגדולתו, ונגזרו עליו עונשים ובאה מיתה לעולם. כיום תפקידנו לתקן את אותם דברים שהתקלקלו בחטא עץ הדעת.

עכשיו נבין – דוד המלך הוא 70 שנה מנשמת אדה"ר לפני החטא ולכן מעלתו גבוהה ביותר. קורות חייו של דוד המלך מדהימים, הקשיים וההתמודדויות, ננסה במעט להבין את תחילת מסלול חייו של דוד המלך...

**בתהילים פט, כא – מִצְאֵתִי דָוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי בְּשִׁזְזֹתָיו: נשאלת השאלה, היכן נמצא דוד המלך ? והתשובה היא – בסדום.**

הסיפור מתחיל אצל אברהם אבינו **(בראשית יח) {א} וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאַלְנֵי מְקָרָא וְהוּא יֹשֵׁב פְּתוֹז הָאֵהֶל כְּזֶם הַיּוֹם: {ב} וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרֶץ לְקִרְאָתָם מִפְּתוֹז הָאֵהֶל וַיִּשְׁתַּזּוּ אַרְצָה: לאחר שאברהם אבינו מל את עצמו, ביום השלישי למילתו כאשר זהו היום הכואב ביותר למילה, הוציא הקב"ה חמה מנרתיקה כדי שלא להטריח את אברהם אבינו באורחים, אולם הצטער אברהם אבינו על כך שאין לו אורחים, ואז שלח לו הקב"ה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים, הם שלשה מלאכים בדמות אנשים, שבאו לבצע שליחותם. האחד בא לרפא את אברהם, השני בא לבשר לשרה שתלד את יצחק, והשלישי בא להפוך את סדום ועמורה.**

ישנו כלל שמלאך לא עושה שתי שליחויות בבת אחת והנה נאמר ששני מלאכים ירדו לסדום. אחד ירד להפוך את סדום ועמורה והשני המלאך שבא לרפא את אברהם, ירד להציל את לוט – איך זה יכול להיות ? מה קרה שהמלאך קיבל שתי שליחויות ?





התשובה טמונה בפסוק - **(בראשית יח, ט)** ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: **ובמה דברים אמורים ?** כאשר באו המלאכים ושאלו על שרה, ענה להם אברהם אבינו הנה באהל, באותו רגע נקבע שכאשר באים אורחים דרך הגבר הוא לקדם את פני האורחים, ואילו האישה מקומה מטעמי צניעות באוהל, שאין דרך האישה לקדם את פני הגברים.

דבר זה חידש הלכה בשמיים. כתוב בתורה **(דברים כג)** {ד} לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' גם דור עשירי לא יבא להם בקהל ה' עד עולם: {ה} על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שָׁכַר עֲלֶיךָ אֶת בְּלָעַם בֶּן בְּעֹר מִפְתּוֹר אֲרָם זִהְרִים לְקַלְקֶלְךָ: וכבר כאן לאחר תשובת אברהם אבינו נקבע בשמיים שעמוני ומואבי לא יבוא בקהל ה', אבל עמונית ומואבית כן יכולים לבוא.

**ולמה ?** כי דרך הגבר לקדם אורחים, ואילו הגברים העמונים והמואבים לא קידמו את בני ישראל. אבל, הנשים אין דרכן לקדם וזאת למדו משרה אמנו שנשארה באוהל, ולכן עמונית ומואבית יכולה לבוא בקהל ה'. וכל זה מכיוון לדוד המלך..

כאשר נפסקה הלכה זו בשמיים, מיד קיבל המלאך רפאל אשר בא לרפא את אברהם אבינו, שליחות חדשה והיא להציל את לוט מסדום ועמורה, **וכל זאת למה ?** כי מלוט עתידים לצאת עמון ומואב.

כאשר ברחו לוט אשתו ובנותיו מסדום, הסתובבה אשת לוט לראות מה קורה והפכה לנציב מלח. לוט ובנותיו ברחו למערה בהר, והם היו בטוחים שהעולם חרב כמו בדור המבול ולכן הציעה האחות הבכירה לאחותה.. **(בראשית יט)** {א} ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו בדרך כל הארץ: {ב} לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונזויה מאבינו זרע: בסופו של דבר... {לו} ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: {לז} ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: {לח} והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום:

והנה בזכות הצלת לוט על ידי המלאך, נולד מואב, שממנו עתידה להגיע רות המואבית, אמא של מלכות בית דוד.

ויש לשאול, **ומדוע היה צורך בכל הסיפור הזה ?** ולמה לא יבוא דוד המלך לעולם כמו כל ילד יהודי ממשפחה יהודית טהורה וכשרה כפשוטו של דבר ?

התשובה היא, לבלבל את השטן. משום שנשמת דוד המלך גבוהה כל כך וממנה עתיד לצאת משיח צדקנו, משיח בן דוד – היה צורך לבלבל את השטן כדי שלא יפריע בתהליך של ביאת משיח שאורו בוקע דווקא מן החושך.. ממואב... מסיבה זו גם כל מסלול חייו של דוד המלך הוא מורכב מאוד..

לכן שמואל הנביא שהמליך את דוד המלך הוא זה שכתב את מגילת רות, כדי שעניין גיורה של רות יהיה בעל תוקף ולא כפי שטענו רבים, שדוד המלך לא רק שאינו ראוי להיות מלך בישראל אלא הוא אפילו אינו ראוי ח"ו להיות בכלל עם ישראל כי שורשו מרות המואבית ולכן אין הוא יכול לבוא בקהל ה'.

דוד המלך עובר בחייו ניסיונות קשים עד שהכירו במעלתו. רדיפות וייסורים לפני שמלך ואחרי שמלך. ועל כך העיד דוד המלך בעצמו **(תהלים סט, ה)** רבו משערוות ראשי שְׂנְאֵי זִמָּם.

בבית לחם שהייתה מנחלת שבט יהודה חי ישי בן עובד אביו של דוד המלך, שהיה נכדם של רות המואביה ובועז. ישי שהיה צדיק מושלם והיה מאותם ארבעה אנשים "שמתו בעטיו של נחש" כלומר, הוא היה צדיק כזה מושלם, שאם לא הייתה נגזרת מיתה בעולם בגלל הנחש בחטא עץ הדעת, לא היה מת ישי שהרי לא חטא.

ישי היה נשוי לנצבת בת עדיאל, שהייתה גם היא צדקת גדולה. יום אחד החל שוב לעלות במחשבה של ישי שאולי באמת גיורה של רות המואביה סבתו לא היה נכון, והרי שלכאורה אם אכן כך הדבר, הרי שהוא אינו מזרע ישראל ומואבי הוא, ואיך יוכל מואבי לחיות עם נצבת בת עדיאל הצדיקה !? **מה עשה** ? הלך ופרש מאשתו מחיי אישות, אבל לא התגרש ממנה.

בשלב מסוים, אמר ישי, לא יאה לאדם להיות בלי אישה, מה עשה ? לקח שפחה כנענית שהייתה בביתו ואמר לה – "הרי את משוחררת על תנאי, אם אני כשר לבוא בקהל ה', ברי שאת משוחררת וגיורת ותהיי לי לאישה כדת משה וישראל. אבל אם אני פסול מלבוא בקהל ה' הרי שאת אינך משוחררת, נשארתי שפחה כנענית ומותר לך להינשא למואבי".

נצבת בת עדיאל שהכירה בצדקותו של בעלה הצטערה מאוד על זה שפרש ממנה, כי רצתה להעמיד ממנו בנים צדיקים. ראתה אותה שפחה את צערה של נצבת בת עדיאל ואמרה לה, בואי ונעשה מעשה רחל ולאה, כלומר, את תבואי במקומי לישי ותעמידי ממנו זרע קדושים, מבלי שישי ידע על כך.

ואכן כך היה, והתעברה נצבת בת עדיאל מישי שבבטנה גדל דוד המלך. לאחר מספר חודשים כאשר הבטן מתחילה לבלוט החוצה, רואה ישי שהנה נצבת אשתו בהיריון, איך ? הלא הוא פרש ממנה זה זמן רב. אם כך היא נושאת בבטנה ממזר ח"ו - **מה עושים** ? בניו של ישי ביקשו להרוג את הרך הנולד, הבן "הממזר", אולם ישי מנע זאת מהם בטענה שזה יביא עליהם בושח וחרפה, ואמר להם, "הניחו לו, אולם ולד זה יהיה מאוס לכם ולא יבוא בקהל ישראל".

כבר בבטן אמו החל דוד המלך את חייו כעובר לא רצוי, עובר הנחשב לממזר, בעודו בעריסה לחשה לו אמו וחיוקה אותו – "בני קדוש וטהור אתה מבטן, אל ייפול ליבך בייסורים ובעלבונות המצפים לך ... קבל אותם באהבה ואין לנו להישען אלא על אבינו שבשמיים"

על זה אמר דוד המלך **(תהילים טט, ט)** **מוֹזֵר הָיִיתִי לְאֹזֵי וְנִכְרִי לְבָנֵי אִמִּי.**

כילד הורחק דוד מבית אביו ונשלח לרעות את הצאן במדבר הצחיח, רחוק מקרבת בני אדם, ומתוך "תקווה" שאולי יאכלנו הארי או הדוב. אולם דווקא בהתבודדות זו מוצא דוד את הדרך לדבקות בקב"ה בכל צעד ושעל, וזוכה דוד לסיעתא דשמיא כפי שסיפר לשאול המלך בעת שבא לשדה המלחמה ונלחם בגוליית **(שמואל א - פרק יז) (לד) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל שְׂאוּל רְעָה הֲיֵה עִבְדְּךָ לְאָבִיו בְּצֹאן וּבְאֵי הָאָרֶץ וְאֵת הַדּוֹב וְנִשְׂא שֵׁה מִהָעֵדְרָה: (לה) וַיִּצְאֵתִי אֲזָרְיוֹ וְהַכְתִּיו וְהַצְלִתִּי מִפְּיֹו וַיָּקֶם עָלַי וְהַזְזֹקֶתִי בְּזָקְנִי וְהַכְתִּיו וְהַמִּיתִיו:**

דוד הולך בביטחון עצום להרוג את גוליית, ביטחון מלא בקב"ה, ולמה ? דוד ידע להבין שאם הקב"ה נתן לו כוחות כרועה צאן להילחם ולהרוג את הארי והדב, ויתרה מזאת להציל את הטרף מפי האריה והדב, הרי זה מעל לטבע, שרועה צאן אמיץ היה מבריא את הארי והדב, אבל לא היה מנסה להילחם איתם מול פנים. מכאן הבין דוד שרמז לו הקב"ה שהוא יכול גם כנגד גוליית, שזה גם דורש ניצחון מעל לטבע.





# מהו חג השבועות ?

מלוקט מדברי מורי ורבי הרה"ג יוסף שני שליט"א

חג השבועות נקרא שבועות על שם שבעת השבועות שספרנו בספירת העומר, וגם שבועות מלשון שבועה – **ובמה דברים אמורים ?**

ספירת העומר הינה תהליך רוחני של זיכוך הנשמה לקראת היום הגדול יום של קבלת מתן תורה, יום החמישים, חג השבועות.

הנשמה של האדם טהורה היא וזכה והיא חלק אלוה ממעל, כפי שנאמר **(בראשית ב, ז)** וַיִּפּוֹז בְּאָפְיוֹ זַיְטֹת זַיִים. אומר על כך **הזוהר הקדוש** "מאן דנפח מדילה נפח" כלומר בכל אחד מאתנו יש חלק מהקב"ה. לכן ספירת העומר היא מלשון ספירה=ספיר=הארה. שעל ידי ספירת העומר אנו מאירים עוד ועוד את הנשמה עד שתהיה זכה ונקיה כמו הספיר.

מצד שני, שבועות זה מלשון שבועה כפי שאומרת הגמרא - נשבע ועומד מהר סיני. במעמד הר סיני נשבענו כולנו בפני הקב"ה על קבלת התורה, ולכן הבחינה כאן של שבועות היא בגדר שבועה, ועניין השבועה הוא דבר חמור ביותר.

כאשר אדם נשבע ומקיים את שבועתו, הוא מקבל אורות רוחניים גדולים מאוד, לכן השביע אותנו הקב"ה במעמד הר סיני כדי שנזכה לקבל את אותן האורות.

את עניין השבועה אנו מוצאים הרבה אצל דוד המלך **(תהילים קיט, קו)** זַיְטֹתַי וְאֶקְיָמָהּ לְשֹׁמֵר בְּשִׁפְטָי צְדָקָה: כל פעם שהיה יצר הרע מנסה להחטיא את דוד המלך היה דוד המלך נשבע בדבר המסוים ולא היה נכשל בדבר, שהשבועה הפכה להיות לו לגדר.

רבינו **האר"י הקדוש** מדבר רבות על שאורות השבועה הם גדולים מאוד, ולכן תיקנו לנו את התיקון המיוחד ללימוד בליל שבועות. לכן כאשר אדם עושה תשובה בשבועות, ומקבל על עצמו לשמור על השבועה שבה נשבענו לקב"ה, כמו שקיבלו אבותינו – **נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע !!**

לכל אחד מאתנו במשך החיים יש שעבוד מצרים הפרטי שלו, יציאת מצרים הפרטית שלו, קריעת ים סוף הפרטית שלו. וגם מעמד התורה הפרטי שלו.

לכן לאחר חג הפסח, יציאת מצרים, חציית ים סוף, לאחר שספרנו את ספירת העומר, וניקנו את נשמתנו כספיר לקראת חג השבועות. נקבל על עצמנו ונאמר, ריבונו של עולם, כמו שקיבלו אבותינו בהר סיני בשבועה של נעשה ונשמע, הריני מתחרט על כל מה שחטאתי ומקבל על עצמי לקיים את השבועה אשר נשבענו לפניך בהר סיני.

ויזכנו הקב"ה לחיים של קדושה וטהרה, וישלח לנו את משיח צדקנו משיח בן דוד, במהרה בימינו – אכ"ר

עירק-ני גהלי

לוקט ממדרשי חז"ל ומדרשות הרבנים שליט"א



להצטרפות לרשימת תפוצה שבועית - nirgahali@gmail.com